

ÎNCHEIERE

10 august 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii : Ion Druță, Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Elena Zavelișca conducător al Întreprinderii Individuale „Luna Caraion”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe acțiuni „Corporația de Finanțare Rurală” împotriva Elenei Zavelișca și Vasile Nigai, Întreprinderii individuale „Luna Caraion” cu privire la transmiterea în posesiune a bunurilor ipotecate,

și la cererea reconvențională depusă de Elena Zavelișca împotriva Societății pe acțiuni „Corporația de Finanțare Rurală” cu privire la declararea parțial nulă a unor prevederi din contractul de împrumut,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 martie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Elena Zavelișca (Caraion) și menținută hotărârea Judecătoriei Ștefan-Vodă din 10 septembrie 2015, prin care acțiunea inițială a fost admisă, iar acțiunea reconvențională a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La 29 noiembrie 2010, SA „Corporația de Finanțare Rurală” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Elenei Caraion și Vasile Nigai cu privire la transmiterea silită a dreptului de posesie asupra bunurilor ipotecate din posesia pîrîților în posesia reclamantului pentru a fi vîndute în scopul achitării datoriei.

În motivarea acțiunii SA „Corporația de Finanțare Rurală” a indicat că, conform contractului de împrumut nr. 836/2008 din 17 martie 2008, SA „Corporația de Finanțare Rurală” i-a acordat ÎI „Luna Caraion” un împrumut în mărime de 70 000 lei pe un termen de 48 luni, cu scadența la 01 martie 2012.

Pentru asigurarea executării obligațiilor contractuale reclamantul la 18 martie 2008 a încheiat cu Caraion Elena un contract de ipotecă nr.836/2008 fiind gajate în folosul reclamantului următoarele bunuri.

Construcție locativă individuală cu suprafața de 224,4 m², nr.cadastral 5525200.104.1, construcția accesorie cu suprafața de 22,8 m², nr.cadastral 8525200.104.2, teren aferent cu suprafața de 0,1995 ha, nr.cadastral 8525200.104 amplasate în s. Olănești str.Victoriei 66, r-nul Ștefan Vodă care

aparțin cu drept de proprietate Elenei Caraion (Zavelișca) evaluate la prețul de 50000 lei.

De asemenea, la 29 aprilie 2008 SA „Corporația de Finanțare Rurală” a încheiat cu Caraion Elena și Nigai Vasile un alt contract de ipotecă nr.836.2008/2, conform căruia debitorii ipotecari Caraion Elena și Nigai Vasile au grevat cu ipotecă, în beneficiul reclamantului încăperea cu destinație nelocativă cu suprafața de 73,2 m², nr. cadastral 852520028801001, amplasată în s. Olănești, r-nul Ștefan Vodă și evaluată a prețul de 20000 lei.

Contractul de împrumut prevede expres modalitatea și termenul de rambursare a plăților, însă debitorul ÎI „Luna Caraion” nerespectând graficul de rambursare a înregistrat în repetate rânduri datorii la tranșele împrumutului și dobânda aferentă. Despre acest fapt pîrîtul a fost înștiințat prin telefon și în scris.

La momentul depunerii cererii datoria constituia 67016,99 lei, pe care debitorul refuză să o achite.

Prin notificarea din 02 august 2010 creditorul a cerut debitorului achitarea ratelor lunare restante și rambursarea anticipată a sumei integrale a împrumutului. Neachitarea datoriei a dus la înregistrarea în Registrul bunurilor mobile a Preavizului de exercitare a dreptului de ipotecă. Creditorul a cerut debitorului transmiterea binevolă a bunurilor ipotecate în termen de pînă la 10 septembrie 2010 în scopul vânzării acestora.

La 27 septembrie 2010 reclamantul a recepționat prin poștă cererea debitorului Caraion Elena, prin care aceasta solicită încheierea unui acord de executare benevolă a dreptului de ipotecă.

Reclamantul SA „Corporația de Finanțare Rurală” în răspuns, prin somația din 11 octombrie 2010 a cerut Elenei Caraion, în conformitate cu art.37 din Legea cu privire la ipotecă să prezinte extrasele din Registrul bunurilor imobile a OCT Ștefan Vodă cu mențiunile obligatorii a notărilor corespunzătoare, actele de identitate a proprietarilor și originalele documentelor confirmative ale dreptului de proprietate, precum și cheltuielile aferente încheierii acordului respectiv, cu avizarea debitorilor ipotecari, că în caz contrar creditorul ipotecar v-a continua procedura de executare silită a dreptului de ipotecă asupra imobilelor grevate cu ipotecă prin intermediul instanței de judecată începînd cu data de 01 noiembrie 2010, însă somația a fost lăsată fără răspuns.

Solicită reclamantul, SA „Corporația de Finanțare Rurală” transmiterea silită în posesia creditorului ipotecar, în scopul realizării acestora a bunurilor imobile și anume construcție locativă individuală cu suprafața de 224,4 m², nr.cadastral 5525200.104.01, construcția accesorie cu suprafața de 22,8 m², nr.cadastral 8525200.104.02, teren aferent cu suprafața de 0,1995 ha, nr.cadastral 8525200.104 amplasate în s.Olănești, str.Victoriei 66, r-nul Ștefan Vodă care aparțin cu drept de proprietate Elenei Caraion (Zavelișca) evaluate la prețul de 50000 lei, încăperea cu destinație nelocativă cu suprafața de 73,2 m², nr.cadastral 852520028801001, amplasată în s.Olănești r-nul Ștefan Vodă și evaluată la prețul de 20000 lei, evacuarea pîrîților și a tuturor persoanelor care locuiesc în acest imobil, fără acordarea altui spațiu locativ, încasarea de la pîrîți a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărîrea Judecătoriei Ștefan Vodă din 07 februarie 2011 cererea depusă de SA „Corporația de Finanțare Rurală” a fost admisă integral. S-a dispus să fie

transmise silit bunurile ipotecate din posesia lui Caraion Elena și Nigai Vasile pentru a fi vândute în scopul achitării datoriei și anume construcție locativă individuală cu suprafața de 224,4 m², nr.cadastral 8525200.104.01, construcția accesorie cu suprafața de 22,8 m², nr.cadastral 8525200.104.02, teren aferent cu suprafața de 0,1995 ha, nr.cadastral 8525200.104 amplasate în s. Olănești str. Victoriei 66, r-nul Ștefan Vodă care aparțin cu drept de proprietate Elenei Caraion (Zavelișca), 1/2 cotă parte din încăperea cu destinație nelocativă cu suprafața totală de 73,2 m², nr. cadastral 852520028801001, amplasată în s. Olănești r-nul Ștefan Vodă, care aparține cu drept de proprietate Elenei Caraion (Zavelișca), 1/2 cotă parte din încăperea cu destinație nelocativă cu suprafața totală de 73,2 m², nr. cadastral 852520028801001, amplasată în s. Olănești r-nul Ștefan Vodă, care aparține cu drept de proprietate lui Nigai Vasile.

S-a dispus evacuarea Elenei Zavelișca, Vasile Nigai, membrii familiei lor și toate celelalte persoane care au dreptul de a utiliza desinestătător încăperile date și bunurile acestor persoane din construcția locativă și cea cu destinație nelocativă ipotecate, fără acordarea altui spațiu locativ, încasarea cheltuielilor de judecata în mărime de 350 lei.

Prin decizia Curții de Apel Bender din 12 mai 2011 a fost admis apelul declarat de Elena Caraion, a fost casată hotărîrea Judecătoria Ștefan Vodă din 07 februarie 2011, pricina fiind restituită spre rejudecare la Judecătoria Ștefan Vodă în alt complet de judecată.

Conform certificatului de schimbare a numelui din 13 aprilie 2011 eliberat de OSC Ștefan Vodă Caraion Elena și-a schimbat numele în Zavelișca și ulterior în pricina civilă ea v-a figura cu numele Zavelișca (f.d.75,vol.I).

După restituirea pricinii la rejudecare, Zavelișca Elena la 02 noiembrie 2011 a depus împotriva SA „Corporația de Finanțare Rurală” o cerere reconvențională privind declararea nulă a unor prevederi din contractul de împrumut și anume declararea nulă a prevederilor art.3 pct.3.3.1 prin care s-a stabilit dobînda pentru utilizarea împrumutului în mărime de 21% anual cu obligarea pîrîtului să stabilească dobînda în conformitate cu rata dobînzii stabilită de Banca Națională a Moldovei, a prevederilor pct.3.3.5 din contractul de împrumut, care prevede penalitatea de 0.2% pentru fiecare zi de reținere a plății dobînzii; a prevederilor pct.3.4.2 din contractul de împrumut, care stabilește o penalitate dublă în cazul nerambursării creditului în termen, obligarea pîrîtului de a calcula dobînda din suma împrumutului primit în realitate -67900 lei, ținînd cont de rata dobînzii stabilită de BNM, obligarea pîrîtului să calculeze dobînda din ziua primirii împrumutului pentru suma de 38800 lei din 08 aprilie 2008, iar pentru suma de 29100- 13 mai 2008.

Prin hotărîrea Judecătoria Ștefan Vodă din 19 decembrie 2011 cererea depusă de SA „Corporația de Finanțare Rurală” privind transmiterea silită a bunurilor ipotecate din posesia lui Caraion Elena, Nigai Vasile pentru a fi vândute în scopul achitării datoriei a fost respinsă, cererea reconvențională depusă de Caraion Elena privind anularea unor prevederi din contractul de împrumut a fost admisă parțial, au fost declarate nule prevederile pct.3.3.1, 3.3.5 și 3.4.2 din contractul de împrumut nr.836-2008 din 17 martie 2008, a fost obligată S.A. „Corporația de Finanțare Rurală” să calculeze ÎI „Luna Caraion” dobînda din ziua

primirii împrumutului; pentru suma de 38800 lei din 08 aprilie 2008, iar pentru suma de 29100 lei din 29100 lei.

Prin decizia Curții de Apel Bender din 03 mai 2012 apelul declarat de SA „Corporația de Finanțare Rurală” a fost respins, fiind menținută hotărârea Judecătorei Ștefan Vodă din 19 decembrie 2011.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 06 februarie 2013 a fost admis recursul declarat de SA „Corporația de Finanțare Rurală”, pricina civilă fiind restituită spre rejudecare la Curtea de Apel Bender în alt complet de judecată.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 29 mai 2014 pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SA „Corporația de Finanțare Rurală” împotriva Elenei Caraion (Zavelișca) și Nigai Vasile cu privire la executarea dreptului de ipotecă, acțiunea reconvențională a Elenei Caraion (Zavelișca) împotriva SA „Corporația de Finanțare Rurală” privind declararea nulității parțiale a contractului de împrumut a fost strămutată pentru examinare în ordine de apel la Curtea de Apel Cahul.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 21 octombrie 2014 a fost admis apelul declarat de SA „Corporația de Finanțare Rurală”, a fost casată integral hotărârea Judecătorei Ștefan Vodă din 19 decembrie 2011 intentată la cererea SA „Corporația de Finanțare Rurală” împotriva Elenei Caraion (Zavelișca) și Nigai Vasile cu privire la executarea dreptului de ipotecă și la acțiunea reconvențională a Elenei Caraion (Zavelișca) împotriva SA „Corporația de Finanțare Rurală” privind declararea nulității parțiale a contractului de împrumut cu remiterea pricinei civile spre rejudecare la Judecătoria Ștefan Vodă în alt complet de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Ștefan Vodă din 10 septembrie 2015, a fost admisă acțiunea depusă de SA „Corporația de Finanțare Rurală”. S-au deposedat debitorii ipotecari Caraion (Zavelișca) Elena și Nigai Vasile de bunurile imobile ipotecate și s-a transmis în posesiunea creditorului ipotecar SA „Corporația de Finanțare Rurală” pentru vânzare, în scopul rambursării datoriei conform contractului de împrumut nr.836/2008 din 17 martie 2008 și contractelor de ipotecă nr.836/2008 din 17 martie 2008 și din 29 aprilie 2008 și anume bunurile: Construcție locativă individuală cu suprafața de 224,4 m², nr.cadastral 8525200.104.1, construcția accesorie cu suprafața de 22,8 m², nr.cadastral 5525200.104.2, teren aferent cu suprafața de 0,1995 ha, nr.cadastral 8515200.104 amplasate în s. Olănești, str. Victoriei 66, r-nul Ștefan Vodă care aparțin cu drept de proprietate Elenei Caraion (Zavelișca). 1/2 cotă parte din încăperea cu destinație nelocativă cu suprafața totală de 73,2 m², nr.cadastral 852520028801001, amplasată în s. Olănești, r-nul Ștefan Vodă care aparține cu drept de proprietate Elenei Caraion (Zavelișca). 1/2 cotă parte din încăperea cu destinație nelocativă cu suprafața totală de 73,2 m², nr.cadastral 852520028801001, amplasată în s. Olănești, r-nul Ștefan Vodă care aparține cu drept de proprietate lui Nigai Vasile. Au fost evacuați Zavelișca Elena, Nigai Vasile, membrii familiei lor și toate celelalte persoane care au dreptul de a utiliza desinestător încăperile date și bunurile acestor persoane din construcția locativă și cea cu destinație nelocativă ipotecate, fără acordarea altui spațiu locativ. A fost încasat solidar de la Zavelișca Elena și Nigai Vasile în beneficiul SA „Corporația de Finanțare Rurală” suma de 952, 50 bani suportate de ultimul la plata taxei de stat.

Cererea reconvențională depusă de Elena Zavelișca împotriva SA „Corporația de Finanțare Rurală” privind declararea parțial nulă a unor prevederi din contractul de împrumut nr.836/2008 din 17 martie 2008 s-a respins ca fiind nefondată.

La 12 octombrie 2015, Caraion (Zavelișca) Elena a depus cerere de apel, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea integrală a hotărîrii Judecătorei Ștefan Vodă din 10 septembrie 2015, pricina civilă să fie trimisă spre rejudecare în prima instanță într-un alt complet de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 martie 2016 a fost respins apelul declarat de către Elena Zavelișca (Caraion) și a fost menținută hotărîrea primei instanțe din 10 septembrie 2015.

În susținerea opiniei sale instanța de apel a stabilit că, la data de 17 martie 2008 între SA „Corporația de Finanțare Rurală” și ÎI „Luna Caraion” reprezentată de administratorul Caraion Elena a fost încheiat un contract de împrumut, conform căruia SA „Corporația de Finanțare Rurală” în calitate de creditor i-a acordat ÎI „Luna Caraion” un împrumut în mărime de 70000 lei pe un termen de 48 luni, cu scadența la 01 martie 2012.

Pentru asigurarea executării obligațiilor contractuale SA „Corporația de Finanțare Rurală” la 18 martie 2008 a încheiat cu Elena Caraion un contract de ipotecă fiind gajate în folosul reclamantului următoarele bunuri: Construcție locativă individuală cu suprafața de 224,4m², nr.cadastral 8525200.104.1, construcția accesorie cu suprafața de 22,8 m², nr.cadastral 8525200.104.2, teren aferent cu suprafața de 0,1995 ha, nr.cadastral 8525200.104 amplasate în s.Olănești, str.Victoriei 66, r-nul Ștefan Vodă care aparțin cu drept de proprietate Elenei Caraion (Zavelișca).

După care la data de 29 aprilie 2008 între SA „Corporația de Finanțare Rurală” pe de o parte și Caraion Elena și Nigai Vasile pe de altă parte a fost încheiat încă un contract de ipotecă, conform căruia în folosul reclamantului au fost gajat: încăperea cu destinație nelocativă cu suprafața de 73,2 m², nr.cadastral 852520028801001, amplasată în s.Olănești, r-nul Ștefan Vodă, care aparține cu drept de proprietate pe cote părți lui Caraion Elena și Nigai Vasile.

Conform pct.3.4.1 din Contractul de împrumut din 17 martie 2008 a fost stabilit expres graficul de rambursare a împrumutului, însă debitorul ÎI „Luna Caraion” unicul dator și administrator fiind Caraion (Zavelișca) Elena nerespectînd graficul de rambursare a înregistrat în repetate rînduri datorii la tranșele împrumutului și dobînda aferentă. Despre acest fapt pîrîtul a fost atenționat în repetate rînduri, însă nu a reacționat și nu s-a conformat graficului de rambursare a împrumutului.

A stabilit instanța de apel că prin notificarea din 02 august 2010 creditorul SA „Corporația de Finanțare Rurală” a cerut debitorilor Caraion Elena și Nigai Vasile achitarea ratelor lunare restante și rambursarea anticipată a sumei integrale a împrumutului pînă la data de 16 august 2010, debitorul ÎI „Luna Caraion” nu s-a conformat, trimîțînd în adresa creditorului o cerere privind încheierea unui acord de executare benevolă a dreptului de ipotecă.

Creditorul SA „Corporația de Finanțare Rurală” la rîndul său i-a trimis o somație debitorului ÎI „Luna Caraion” propunîndu-i efectuarea unor acțiuni în scopul executării benevole a dreptului de ipotecă, totodată înștiințînd debitorul că

în caz dacă nu v-a efectua aceste acțiuni v-a depune o acțiune în judecată. Răspuns la aceasta somație creditorul nu a primit.

În legătură cu imposibilitatea debitorului de a achita benevol împrumutul, creditorul SA „Corporația de Finanțare Rurală” a înregistrat în Registrul bunurilor imobile preavizul de exercitare a dreptului de ipotecă, comunicînd despre aceasta debitorilor ipotecari Caraion Elena și Nigai Vasile și propunîndu-i transmiterea benevolă a bunurilor ipotocate în termen de pînă la 10 septembrie 2010 în scopul vînzării acestora, însă acest preaviz a rămas fără răspuns.

Astfel, deoarece debitorii ipotecari au refuzat transmiterea benevolă a bunurilor ipotocate, creditorul ipotecar solicită transmiterea silită în posesia sa a bunurilor ipotocate în scopul realizării acestora și restituirii împrumutului.

Reieșind din situația de fapt stabilită și bazîndu-se pe prevederile art. 454, 487, 488, 489 Codul civil, precum și prevederile art. 2 alin. (2), art. 4 alin. (1), art. 30 alin. (1) și (2), art. 33 alin. (1) din Legea nr. 142 din 26 iunie 2008 cu privire la ipotecă instanța de apel a considerat ca întemeiată și legală hotărîrea instanței de fond în partea prin care s-a admis acțiunea creditorului ipotecar SA „Corporația de finanțare rurală” și s-a transmis în posesia sa bunurile imobile ipotocate, conform contractelor de ipotecă nr. 836/2008 din 18 martie 2008 și nr. 836/2008 din 29 aprilie 2008 aflate în proprietatea debitorilor ipotecari Elena Caraion (Zavelișca) și Vasile Nigai.

Creditorul ipotecar SA „Corporația de Finanțare Rurală” a respectat toate prevederile legale privind exercitarea dreptului de gaj, notificînd debitorul ipotecar despre intenția sa de a-și exercita dreptul de gaj, a înregistrat preavizul în Registrul bunurilor imobile, despre acest fapt de asemenea fiind informat debitorul.

De asemenea instanța de apel a stabilit că, deși debitorul ÎI „Luna Caraion” a restituit o parte din împrumutul acordat nu poate să servească temei de respingere a acțiunii, ori creditorul SA „Corporația de Finanțare Rurală” în urma nerespectării graficului de restituire a împrumutului a cerut achitarea anticipată a împrumutului, care de către debitor nu a fost executat în termenul solicitat, aceasta fiind temei de adresare în judecată a reclamantului cu cererea de transmitere în posesiune a ipotecii.

Iar, în ceea ce privește acțiunea reconvențională a Elenei Zavelișca împotriva SA „Corporația de Finanțare Rurală” privind declararea nulă a unor prevederi din contractul de împrumut încheiat la 17 martie 2008, instanța de apel a apreciat-o drept neîntemeiată.

În acest sens Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, a reținut prevederile art. 624 alin. (1), 666 alin. (1), 667 alin. (1), 668 alin. (1), 725, 726, 869 alin. (1) Codul civil și a concluzionat că este neîntemeiată pretenția Elenei Zavelișca cu privire la aceea că intimatul neîntemeiat i-a stabilit dobînda în mărime de 21% anual, penalitatea de 0,2% pentru fiecare zi de întîrziere la dobînda neachitată la timp și că nelegitim i-a fost reținut comisionul de 3% la eliberarea împrumutului, deoarece stabilirea unei dobînzi în mărime de 21% anual este una rezonabilă față de rata de bază stabilită de BNM și nu încalcă prevederile legale, ori conform art. 619 alin.(2) Cod civil, dobînda poate fi de 9% peste rata dobînzii stabilită de Banca Națională a Moldovei.

Totodată, instanța de apel a apreciat critic afirmația Elenei Zavelișca precum că, creditorul SA „Corporația de Finanțare Rurală” nu a luat în considerație faptul,

că pînă la acordarea împrumutului rata de bază a BNM a scăzut de la 18,5 % anual pînă la 5% și el respectiv urma să micșoreze și dobînda la împrumut, deoarece conform ret.3.3.1 din Contractul de împrumut rata dobînzii este variabilă, stabilită unilateral ce către împrumutător și aceasta este un drept, dar nu o obligațiune a creditorului de a micșora dobînda, ținînd cont de toate riscurile împrumutului și persoana împrumutatului, precum și respectarea de către împrumutat a termenelor de rambursare a împrumutului.

Totodată instanța de apel a considerat că sunt neîntemeiate și pretențiile recurente-reclamante cu privire la declararea nulă a prevederilor pct. 3.3.5 privind calcularea penalității în mărime de 0, 2% pentru fiecare zi de reținere a plății dobînzii. Astfel, această clauză contractuală nu contravine legislației fiind în concordanță cu legislația în vigoare, cît și cu practica unanim recunoscută.

Cît privește pretenția reclamantei privind calcularea dobînzii din suma de 67900 lei dar nu din suma de 70000 lei, instanța de apel la fel a considerat că este neîntemeiată, or conform pct.3.3.6 din contractul de împrumut, debitorul v-a achita un comision pentru acordarea împrumutului în sumă de 3% de la suma împrumutului, pînă la eliberarea împrumutului. Deci, deoarece împrumutatul ÎI „Luna Camion” nu a plătit acest comision pînă a acordarea împrumutului, această suma a fost retrasă din suma împrumutată, din aceste considerente dobînda fiind calculată din toată suma împrumutată 70000 lei.

Prin urmare, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău a apreciat că acțiunea reconvențională depusă de Elena Zavelișca privind anularea unor clauze contractuale din contractul de împrumut încheiat între ÎI „Luna Caraion” și SA „Corporația de Finanțare Rurală” este neîntemeiată și corect a fost respinsă de către prima instanță.

La 02 iunie 2016, prin intermediul Oficiului poștal, Elena Zavelișca conducător al Întreprinderii Individuale „Luna Caraion” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii inițiale și admitere a acțiunii reconvenționale.

Recurenta Elena Zavelișca conducător al Întreprinderii Individuale „Luna Caraion” în motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel deoarece la emiterea acesteia a fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material și procedural.

Menționează că instanța de apel i-a încălcat dreptul la un proces echitabil lipsind-o de dreptul de a da declarații și a prezenta probe, nu s-a prezentat la examinarea pricinii deoarece se afla la tratament, fapt despre care a anunțat instanța de apel.

Indică că intimatul a cunoscut despre faptul că se afla la tratament și că intenționat nu a prezentat instanței de apel documente care confirmă incontestabil faptul că pînă la bătaia suportată a achitat cu regularitate creditul, impozitele față de Bugetul Public Național și nu a avut probleme, iar la moment este invalid de gr. II pe viață și stă la evidența Spitalului de Psihiatrie or. Codru.

La fel indică că, SA „Corporația de Finanțare Rurală” nu a anunțat instanța de apel că Vasile Nigai nu a achitat nici un bănuț din contul creditului contractat, cu toate că a cerut aceasta de la ei.

Intimatul Vasile Nigai nici nu ascunde faptul că intenționat nu achită creditul pentru a o deposeda de casa de locuit unde locuiește împreună cu feciorul minor și de încăperea de comerț unde își câștigă existența și își întreține copilul minor.

Menționează că niciodată nu a refuzat rambursarea creditului contractat, dimpotrivă a solicitat de nenumărate ori să fie întocmit un grafic de rambursare a creditului, pentru a păstra casa de locuit și a avea unde locui feciorul minor, însă i s-a refuzat.

Consideră că instanța de apel trebuia să țină cont de cele invocate și să dispună încasarea datoriei formate din vina lui Vasile Nigai de la cel vinovat care a acționat cu bună știință ilegal împotriva ei cu scopul de a o deposeda de bunurile ce-i aparțin cu ajutorul SA „Corporația de Finanțare Rurală”.

Astfel, instanța de apel trebuia să aplice prevederile art. 479, 1398-1399, 1416-1418, 1421 Codul civil și să înlocuiască obiectul gajului cu bunurile cet. Vasile Nigai, care a acționat ilicit față de ea și a pus-o în imposibilitate reală de a nu achita creditul contractat împreună cu Vasile Nigai. Instanța de apel nu s-a expus în nici un mod asupra acestui fapt.

La 26 iulie 2016, SA „Corporația de Finanțare Rurală” a depus referință, cerînd ca recursul declarat de Elena Zavelișca împotriva deciziei instanței de apel să fie considerat inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost depus în termen, or, din materialele pricinii rezultă că decizia instanței de apel a fost expediată părților la 05 aprilie 2016, iar la 02 iunie 2016 prin intermediul Oficiului poștal recurenta Elena Zavelișca a depus recurs.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului. Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată. Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de

declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Elena Zavelișca conducătorul ÎI „Luna Caraion” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Argumentele invocate în recurs precum că, instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material și procedural, nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente circumstanțele care instanța le consideră constatate, nu pot fi reținute, deoarece în speță, instanța de apel a stabilit just circumstanțele pricinii, precum și a aplicat elocvent normele juridice, ce guvernează raportul juridic litigios.

Astfel, instanța de recurs notează că, Elena Zavelișca conducătorul ÎI „Luna Caraion” nu au invocat nici un argument în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, referindu-se la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel și nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține și jurisprudența CEDO conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede putere de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcel contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când motivele recursului indicate în cazul din speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, atât în prima instanță cât și instanța de apel, asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat în modul corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Elena Zavelișca conducătorul ÎI „Luna Caraion” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Elena Zavelișca conducătorul ÎI „Luna Caraion” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul:

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii:

Ion Druță

Iurie Bejenaru